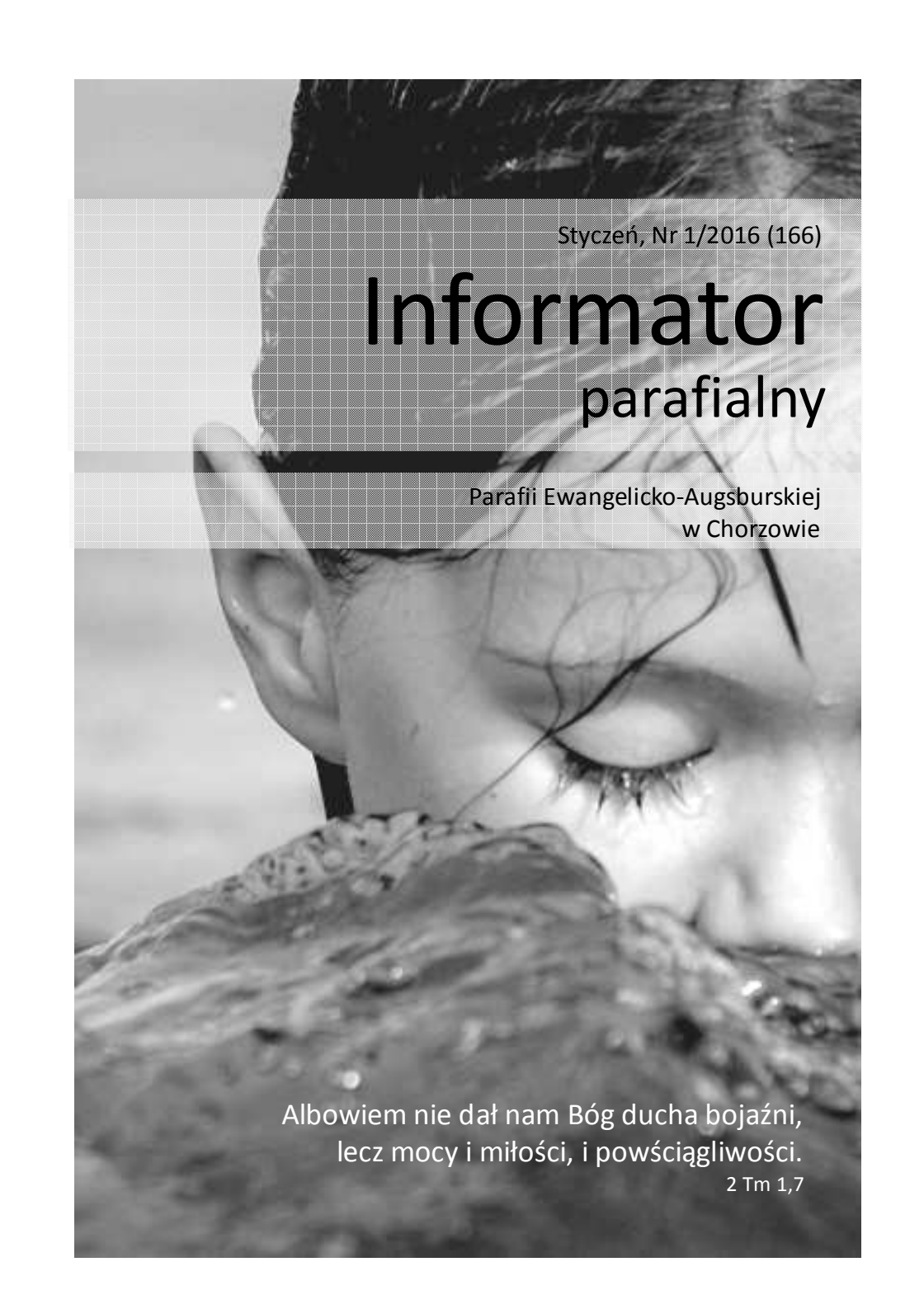

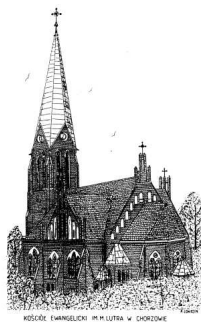
Styczeń, Nr 1/2016 (166)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni,
lecz mocy i miłości, i powściągliwości.

2 Tm 1,7

INFORMATOR PARAFIALNY
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Chorzowie

www.chorzow.luteranie.pl

Adres: Parafia Ewangelicko-Augsburska w Chorzowie,
ul. Dąbrowskiego 22, 41-500 Chorzów

E-mail: parafia.chorzow@gmail.com

tel.: (032) 241 13 97

Konto parafialne: 50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

Kancelaria w Chorzowie czynna: pon.- pt. w godz. 9.00-13.00

Duchowny:

Proboszcz: ks. Bogusław Cichy

tel. (032) 241 13 97, kom.0 500 70 4662

Adresy kościołów:

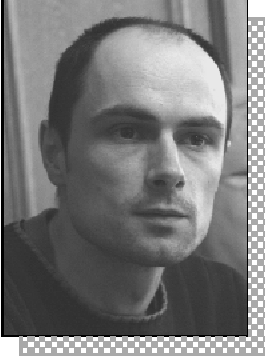
Kościół ks. Marcina Lutra Chorzów, ul. Powstańców 13

Kościół im. Elżbiety, Chorzów, ul. Katowicka 92

Zespół redakcyjny Informatora:

Joanna Famulska, ks. Sebastian Olencki, ks. Andrzej Wójcik,

ks. Bogusław Cichy, Anna Gnida

Słowo od Duszpasterza

Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i powściągliwości. 2 Tm 1,7

Duch Boży kładzie nam na serca w pierwszym miesiącu rozpoczętego roku właśnie taki tekst. Wszystko co nowe, również ten rok, może budzić w nas wiele pytań i wątpliwości. Z nowym wiąże się zawsze niepewność, a bardzo często również i strach. Ale Pan Bóg nie dał nam ducha bojaźni. Podarował nam ten rok nie dlatego, abyśmy żyli w strachu. Jego darem jest każdy kolejny dzień, darem, a nie kułaczem jajem czy niedźwiedzią przysługą. Każda godzina jest darem Jego miłości i łaski, nie zaś złośliwością zgorzkniałego starca.

Aby w pełni cieszyć się każdym dniem tego roku, *nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i powściągliwości. Wszystko, co budzi strach, nie jest z Boga, ale z nas, z grzechu. Gdzie brakuje zaufania i wiary, pojawia się*

strach – strach przed jutrem, strach przed utratą pracy, strach przed utratą życiowej stabilizacji, strach przed niepowodzeniem, a w końcu strach przed śmiercią. A wtedy Boży dar dni, czasu i życia stają się udręką. Ale nie dał nam Bóg ducha bojaźni, lecz mocy i miłości, i powściągliwości, lecz mocy i miłości, i powściągliwości.

Zostają zatem nie strach, lęk, przerażenie, ale moc, miłość i powściągliwość. Warto o tym pamiętać u progu nowego roku. Nikt z nas nie jest sam, sami też nie skazujemy się na samotność – życie bez Boga, strach, lęk, przerażenie. Bóg daje moc, miłość i powściągliwość. Weźmy je. Biermy każdego dnia.

A na nowy rok życzę pokoju, miłości i mocy Bożej; odwagi i mądrości, aby rezygnować z rzeczy mało potrzebnych na rzecz koniecznych, z ziemskich na rzecz boskich

ks. Bogusław Cichy z rodziną

„Oto na moich dłoniach wyrysowałem Cię...” Iz 49,16

Jak Ci dziękować, Panie za wszystko, co mi dałeś
 W tym roku, który właśnie dobiegł końca?
 Jak mam wyrazić moją miłość do Ciebie
 Skoro brakuje mi słów...
 Co mogę zrobić, by choć kawałkiem siebie
 Pokazać Ci, jak bardzo przekroczyłeś moje
 Wyobrażenia, oczekiwania, marzenia...
 Dałeś mi chwilę, o których nawet nie śmiałam myśleć
 A co dopiero prosić Cię o nie...
 Bo myślałam, że nie zasługuję...
 Bo myślałam, że to nie dla mnie...
 Bo nie śmiałam nawet o nich myśleć...
 Bo już dawno przestały być moim marzeniem...
 A Ty, jak zwykle, wywróciłeś mój świat do góry nogami
 Sprawiliś, że niemożliwe stało się "ciałem"
 Po raz kolejny pozwoliłeś mi dotknąć cudu
 Choć niczym sobie na to nie zasłużyłam...
 Działasz tak od zarania człowieka
 I od początku moich dni
 A jednak ja znów
 Jestem zaskoczona, zadziwiona, zachwycona
 Tym, jak dotykasz człowieka
 Potrafisz sięgnąć tam
 Gdzie człowiek nie ma szans dotrzeć...
 Potrafisz zobaczyć to
 Na co wzrok człowieka jest już zbyt zamglony
 Spełniasz marzenia, których człowiek
 Nie wypowiada w najcichszej nawet modlitwie
 A jednak Ty wiesz więcej, mocniej, głębiej
 I wydobywasz, wyciągasz, kreujesz, tworzysz...
 A to, co czynią Twoje Wszechpotężne Dłonie
 Jest pełne miłości i piękna...
 I Twojego dotyku...

Dziękuję, że wyrysowałeś mojego syna
 Na swoich Ojcowskich Dłoniach...

*Pomyśl teraz chwilę nad tym,
 jak Bóg działał w Twoim życiu w minionym roku...
 Czy pozwoliłeś Mu działać, czy zauważyłeś Jego ingerencję?
 Za co jesteś Mu wdzięczny?
 Wyraź to w modlitwie...*

Pan Kulik bardzo dba o swój wygląd. Choć znajduje się w najlepszym dla mężczyzny wieku, ma niewiele włosów na głowie. Pewnego dnia pyta swojego duszpasterza: „Czy Pan Bóg nie jest niesprawiedliwy? Dlaczego jednym ludziom daje łysinę, a innym tak dużo włosów?” Duchowny uspokaja go: „Drogi Panie Kulik, wszyscy ludzie mają łysiny. Różnica jest tylko taka, że na jednych łysinach rosną włosy, na innych nie.”

Hans spowiada się księdzu: „Jestem napastnikiem w naszej drużynie piłkarskiej i pięć razy nie byłem na Mszy, bo graliśmy na wyjeździe. Czy to jest grzech?” Ksiądz, jako zapalony kibic odpowiada: „To, że mecz jest też czasami w niedzielę to nie grzech. Ale to jak wy gracie, mój synu, to woła o pomstę do nieba!”

Mały Jasio zapodział gdzieś karteczkę, na której miał wypisane grzechy, jakie miał wyznać księdzu podczas spowiedzi. Ksiądz chce mu pomóc i mówi: „Spróbujemy się razem zastanowić, co mogło tam być napisane. Pomyśl, jak to jest u ciebie z twoją codzienną modlitwą, albo może próbowałeś nożem przez dziurkę wyciągać pieniądze ze skarbonki twojej siostry?” „Nie, nie próbowałem” mówi Jasio, „ale bardzo dziękuję za pomysł.”

Ksiądz pyta małą Monikę po lekcji religii: „Jak wynagradza cię mama, kiedy byłaś cały tydzień grzeczna?” Dziewczynka odpowiada szczerze: „Wtedy nie muszę iść w niedzielę do kościoła.”

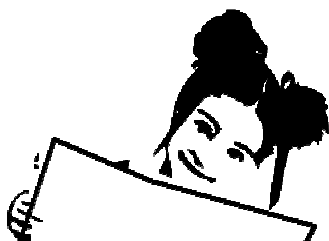
Opracowała: Lucyna Bujok

dla najmłodszych

W okresie świątecznym mieliśmy okazję wiele razy usłyszeć historię narodzenia i dzieciństwa Pana Jezusa. Teraz możemy sprawdzić, co z nich zapamiętaliśmy 😊

Zacniemy od prostych pytań dla najmłodszych, potem przejdziemy do pytań trudniejszych. W razie potrzeby - odpowiedzi znajdziecie w Ewangelii Mateusza w rozdziałach 1 i 2 i w Ew. Łukasza w rozdziałach 1-3. Zawsze też możecie poprosić o pomoc swoich Rodziców 😊

- Jak nazywali się rodzice Jezusa?
- Gdzie urodził się Pan Jezus?
- Kto najpierw przyszedł Go odwiedzić?
- Skąd rodzice wiedzieli, jak mają nazwać swojego Syna?
- Kto jest prawdziwym Ojcem Jezusa?
- Co prowadziło mędrców ze Wschodu do Betlejem?

- ✓ Kim był tata Jana Chrzciciela? W jakich okolicznościach dowiedział się o tym, że będzie miał wyjątkowego syna?
- ✓ Kto przepowiedział narodziny Jana Chrzciciela i Jezusa?
- ✓ Czy Elżbieta i Maria były spokrewnione?
- ✓ Jak długo Maria została u Elżbiety?
- ✓ Kiedy Zachariasz odzyskał mowę?
- ✓ Czyj dekret nakazywał spisanie całego świata?
- ✓ Kim był Kwiryniusz?
- ✓ Co oznacza imię Immanuel?
- ✓ Jaki król panował w tym czasie?
- ✓ Jakie dary przynieśli Jezusowi mędrcy ze Wschodu?
- ✓ Dlaczego mędrcy wracali do domu inną drogą?
- ✓ Po ilu dniach obrzezano Jezusa?
- ✓ Kto pobłogosławił Jezusa i jego ziemskich rodziców w świątyni?
- ✓ Kiedy Józef, Maria i Jezus powrócili z Egiptu?
- ✓ Ile lat miał Jezus, kiedy rodzice znaleźli Go w świątyni,
- ✓ dyskutującego z nauczycielami?

Opracowała: Lucyna Bujok

dla starszaków

Znajdź w tabelce nazwy miejscowości, które wiążą się z historią narodzenia i dzieciństwa Jezusa (jest ich 6):

A	B	W	F	J	T	U	L	Z	N
G	E	D	J	U	D	E	A	T	A
K	T	G	J	K	S	A	T	Y	Z
O	L	G	A	B	E	J	N	T	A
P	E	N	A	L	Z	A	E	Z	R
D	J	U	K	S	I	C	E	R	E
B	E	T	C	I	T	L	G	E	T
H	M	E	G	I	P	T	E	R	U
Y	T	R	D	C	M	U	J	A	L
J	E	R	O	Z	O	L	I	M	A

A to jeden z najpiękniejszych wersetów towarzyszących tej historii,
warto go zapamiętać!

„Bo u Boga żadna rzecz nie jest niemożliwa.”

Ew. Łukasza 1:37

ks. Andrzej Wójcik

Proboszcz Parafii w Gliwicach i Pyskowicach

Pożegnanie Starego Roku 2015

Kazanie wygłoszone w Pyskowicach i Gliwicach 1.12.2015r.

Jeśli Bóg za nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale go za nas wszystkich wydał, jakżeby nie miał z nim darować nam wszystkiego? Któż będzie oskarżał wybranych Bożych? Przecież Bóg usprawiedliwia. Któż będzie potępiał? Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami. Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, uważają nas za owce ofiarne. Ale w tym wszystkim

zwyciężamy przez tego, który nas umiłował. Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

II Rz 8,31b-39

Już za kilka godzin ruszą sylwestrowe bale, dyskoteki i wszelkie imprezy związane z żegnaniem starego i witaniem Nowego Roku. Podsumowujemy to, co mieliśmy okazję przeżyć w tym roku. Patrzymy na minione dni, tygodnie, miesiące. Być może jakieś wydarzenia życiowe, które dosłownie przygniotły nas do ziemi, nie pozwalają cieszyć się tymi sytuacjami,

które były pozytywne, radosne, a może i jest odwrotnie - te bardzo pozytywne pozwalają nam nie pamiętać już tych negatywnych. Każdy z nas na pewno takie podsumowanie czyni i chyba się nie pomyłę, jak powiem, że jak co roku wiele takich podsumowań, statystyk możemy śledzić w mediach. Możemy dokładnie przypatrzeć się, na co, jako naród, wydaliśmy najwięcej pieniędzy, jakie były nasze preferencje żywieniowe, na jakie filmy najczęściej chodziliśmy do kina, ilu nas przybyło, ilu nas ubyło itd. Wiele w tym roku w podsumowaniach słychać także o coraz większej niestabilności, gdy chodzi o pokój na świecie. Wiemy dobrze, że taką sytuację spowodowały zamachy terrorystyczne, które miały miejsce w różnych częściach świata, oczywiście wydarzenia te nie ominęły naszego europejskiego kontynentu...

Jednak tekst biblijny, jaki dzisiaj jest wyznaczony na dzień Pożegnania Starego Roku, jakby odciąga nas od tych wszystkich wyliczeń, podsumowań czy troski o byt i zatrzymuje, albo wskazuje nam bardzo mocno zupełnie inny aspekt naszego życia. Przez niektó-

rych biblistów i komentatorów fragment dzisiejszy nazywany jest Pieśnią nad Pieśniami naszego zbawienia.

Apostoł Paweł przypomina adresatom listu o podstawach naszej relacji z Chrystusem. Przypomina jakby po raz kolejny, jakby chciał jeszcze raz potwierdzić i zaświadczyć, że z Bogiem nie musimy się niczego i nikogo bać, że jesteśmy usprawiedliwieni przez Chrystusa, że Bóg posłał właśnie tego Chrystusa, swojego jedynego Syna na śmierć krzyżową, byśmy nie musieli ponosić kary za swoje grzechy. Jezus będzie wstawiał się za nami i jeśli właśnie ufamy tym Bożym obietnicom, to przecież jesteśmy najbardziej bogatymi i bezpiecznymi ludźmi pod słońcem!

Na pewno pamiętamy, jak tuż po zamachach terrorystycznych we Francji wiele szczególnych miejsc na świecie zostało rozświetlone francuskimi barwami narodowymi. Była to taka jakby solidarnościowa akcja z narodem francuskim. Pamiętamy też, że, chociażby na portalu społecznościowym Facebook, można było sobie ustawić barwy narodowe Francji na zdjęciu profilowym. Wszystko to miało na celu manifesta-

cję naszego współczucia i jedności, tak zwanego głębokiego zrozumienia sytuacji. Powiem Wam, że oglądając kolejne wiadomości z Francji w okresie, kiedy miały miejsce zamachy terrorystyczne, dotarła do mnie wiadomość, że w Gliwicach mamy właśnie solidarnie rozświetloną naszą radiostację. Pojechałem tam, zaparkowałem i widziałem ludzi przychodzących, wpatrujących się, wielu siedziało w samochodach na parkingu i patrzyło na te barwy, kręcąc głowami, jakby zastanawiając się, co będzie dalej. I powiem Wam, że kiedy i ja siedziałem tam w samochodzie, dopadła mnie jedna wielka myśl o tym, że nie jestem w stanie nic zrobić, jak tylko modlić się i prosić Boga o pokój, że tak naprawdę my sami tu na ziemi nic nie możemy, że życie naprawdę jest bardzo kruche i ulotne. Obserwowałem ludzi, ale też później modliłem się o pokój... Właśnie tam, przy radiostacji. Dzisiaj za sprawą Internetu i jednego serwisu informacyjnego dotarła do mnie wiadomość, że: *"Boże Narodzenie", "Wielkanoc", "Wszystkich Świętych", a nawet "karnawał" - to słowa, których używania zakazano w belgijskich szkołach. Terminy te mają zniknąć z*

oficjalnych kalendarzy, bo... kojarzą się z chrześcijaństwem i mogą ranić wrażliwość wyznawców innych religii. Decyzja ta oznacza, że od tej pory dla uczniów belgijskich szkół nazwy zmieniać wszystkie okolicznościowe przerwy: ferie bożonarodzeniowe staną się "wakacjami zimowymi", wielkanocne - "wiosennymi", a te w okolicach karnawału - "feriami dla rozrywki". Zakaz ten dotyczy obszaru francuskojęzycznego. Stosowanie tych nowych nazw było już zalecane od kilku lat. Teraz stało się obowiązującą normą. (Źródło: RMF 24).

Świat pędzi nie tylko technologicznie, ale także próbuje pokazać, że doskonale radzi sobie bez Boga... Patrząc na historię dziejów, historię zbawienia ludzkości, wczytując się w biblijne historie, nie możemy zapomnieć o suwerenności i wszechmocy Boga, nie możemy zapominać o tym, że to On stworzył nasz świat i określił pewne podstawowe normy. Pomyślałem sobie, że, owszem, można co jakiś czas patrzeć w ten szczególny sposób na barwy danego narodu, choć oby jak najmniej takich sytuacji, a co gorsza - by nie przyszło nam wpatrywać się także w nasze barwy narodowe, tylko pyta-

nie, które zrodziło mi się w głowie, gdy byłem tam pod radiostacją brzmi: W co ma wpatrywać się człowiek, w co ma wpatrywać się chrześcijanin?! I dobrze wiecie jaka jest odpowiedź! Odpowiedź mamy wypisaną nad gliwickim ołtarzem dużymi literami – *Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam i na wieki. Hbr 13,8*. Te słowa, napisane wiele lat temu przez autora biblijnego listu, znalazły się nieprzypadkowo nad tym ołtarzem i przypominają nam o tym, kto jest gwarantem stałości i niezmienną podstawą naszych wartości. Jeśli uchwycimy się przede wszystkim Chrystusa, to na nowo odzyskamy grunt pod naszymi nogami i to bez względu na to, co dzieje się dookoła nas. W pyrkowickim kościele nad ołtarzem możemy przeczytać – *Warownym Grodem jest nasz Bóg*. Apostoł pisze: *Chrystus przecież wstawia się za nami. Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Czy utrapienie, czy ucisk, czy prześladowanie, czy głód, czy nagość, czy niebezpieczeństwo, czy miecz? Jak napisano: Z powodu ciebie co dzień nas zabijają, uważają nas za owce ofiarne. Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował*.

Paweł wskazuje najgorszą formę prześladowania chrześcijan, zresztą sam wcześniej prześladował i sam później doświadczał tego prześladowania, kiedy głosił Chrystusa. On doskonale wiedział, o czym pisał do zboru w Rzymie. I wiedział, że mimo że w oczach świata chrześcijanin zostaje pokonany, to z Chrystusem jest zwycięzca!

W swoim liście do Koryntian Paweł zapisał:

Zewsząd uciskani, nie jesteśmy jednak pognębieni, zakłopotani, ale nie zrozwyczajeni, prześladowani, ale nie opuszczeni, powaleni, ale nie pokonani, zawsze śmierć Jezusa na ciele swoim noszący, aby i życie Jezusa na ciele naszym się ujawniło (2 Kor 4,8-10).

Hasło nadchodzącego roku, Roku Kościoła, brzmi: *Jak matka pociesza syna, tak ja będę Was pocieszał. Iz 66,13*

To pierwsza część 13 wiersza 66 rozdziału księgi Izajasza. Piękny fragment, który wskazuje na dobroć i troskę Boga o swoje stworzenie. Piękny obraz matki pocieszającej swojego syna. Dziecko, które być może przeżywa niepowodzenia w szkole, być może nie po-

trafi poradzić sobie z przeszkodami, jakie przyniosło mu życie. Zawsze otwarte ramiona matki, by pocieszyć, by poradzić. Z drugiej strony, kto jak kto, ale matka zna najlepiej swoje dziecko. Do dzisiaj nie wiem, jak to się dzieje, ale nawet na odległość, przez telefon moja mama potrafi od razu wyłapać, że coś jest nie tak, że głos jakiś inny, że może choroba itd. Ta niesamowita miłość Boga jako Rodzica do nas, Jego dzieci, ma nas pocieszać i dawać poczucie bezpieczeństwa. Lud Izraelski, bo do niego były kierowane te słowa, tęsknił za swoją ziemią obiecaną, tęsknił za nią w każdym jej wymiarze, dlatego prorok Izajasz napisał dalej: *Jak matka pociesza syna, tak ja będę Was pocieszał, i w Jeruzalemie doznacie pociechy.*

Dla nas słowa te dzisiaj oznaczają, że przez Chrystusa możemy oczekiwać tej pociechy już

tutaj na ziemi, a w przyszłości u Pana w wieczności, w Nowym Jeruzalem, które, jak mówi Słowo - Pan buduje dla wierzących. Żegnamy 2015 rok, dziękujemy Bogu za wszystko, czego mogliśmy w tym roku doświadczyć, a w roku 2016 skupmy się na Bożej obecności, Bożym pocieszeniu i nie zapominać o tym, co Apostoł Paweł stanowczo i zdecydowanie stwierdził i podkreślił, i niech to zarazem będą życzenia na Nowy Rok dla każdego z nas, pomimo wszelkiej niepewności wokoło:

Albowiem jestem tego pewien, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani potęgi niebieskie, ani teraźniejszość, ani przyszłość, ani moce, ani wysokość, ani głębokość, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Bożej, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. Amen.

REFORMACJI

www.luter2017.pl

2016

ROK KOŚCIOŁA

Rok 2016 w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce został ogłoszony Rokiem Kościoła. Ewangelicy wyznają wiarę w "jeden powszechny i apostołski Kościół", którego głową jest Jezus Chrystus. Wierni tworzą wspólnotę ochrzczonych, budującą wiarę i życie na Słowie Bożym.

Jak rozumieją Kościół i czy mówiąc "Kościół" ewangelicy mają dokładnie to samo na myśli, co inni chrześcijanie? Odpowiedzi na to i inne pytania znajdziesz: luter2017.pl

Kościół został powołany do istnienia w dniu Zesłania Ducha Świętego. Ze względu na spojrzenie na Kościół nie w kategoriach zewnętrznej, wi-

docznej organizacji, ale społeczności wierzących wraz ze swoją Głową – Chrystusem w luteranśkim pojmowaniu istnieje jeden Kościół powszechny, do którego należą wszyscy wierzący w Jezusa Chrystusa. Kościoła tego nie można utożsamiać z żadną organizacją kościelną, czy też społecznością religijną, przekracza on ich ramy. Kościół ten, tak jak jego Pan i Głowa Jezus Chrystus, jest niepodzielny, a rozpoznać go można po znamionach Kościoła: wiernym nauczaniu Ewangelii i należyтым udzielaniu sakramentów. W Chrście Świętym w imię Trójjedynego Boga, Ojca i Syna i Ducha Świętego, wszyscy zostali powołani do udziału w kapłaństwie

Chrystusa i powszechnej służby w Kościele Chrystusa, aby wzajemnie budować się w wierze i świadczyć o Zmartwychwstałym Chrystusie w świecie. Powszechna służba wszystkich wierzących w Kościele znajduje swój praktyczny wymiar w indywidualnym świadectwie wiary i we współodpowiedzialności za Kościół poprzez zaangażowanie w parafiach i innych przestrzeniach służby.

W Roku Kościoła wierni będą mieli m.in. możliwość głębszego spojrzenia na to, co to znaczy być w Kościele Jezusa Chrystusa oraz jak rozumieć i stosować swoje osobiste powołanie do służby w Kościele Ewangelicko-Augsburskim w Polsce. Rok Kościoła wpisuje się w cykl przygotowań do obchodów - w 2017 roku - rocznicy 500 lat Reformacji.

Hasłem roku 2016 jest fragment Księgi Izajasza (66,13 wg Biblii Warszawskiej): „Jak matka pociesza syna, tak Ja będę was pocieszał i w Jeruzalemie doznacie pociechy”.

Werset stanowiący hasło roku znajduje się w ostatnim rozdziale Księgi Izajasza, który wieńczy dzieło nazywane Księgą Tritoizajasza (56–66). Roz-

dział ten wprowadza tematy dotyczące kultu świątynnego, przyszłego błogosławieństwa, jak i przezwyciężenia aktualnych trudności. Te dwa ostatnie tematy występują również w jednostce 66,10–16, do której należy w. 13.

Fragment składa się z trzech części. Część pierwsza obejmuje wersety 10–11, które są wezwaniem do radości, wygłoszonym przez proroka. Wedle owego wezwania w wersecie 10 nastąpić ma radykalna zmiana, ponieważ radować mają się ci, którzy oplakiwali Jerozolimę jak żałobnicy. Podobne wezwania i wypowiedzi o radości typowe są dla Deutero- i Tritoizajasza (Iz 54,1; 61,10; 65,13).

Fragment, w którym znajduje się werset będący hasłem roku, porusza zagadnienia występujące zarówno w rozdziale 66, jak i w innych perykopach Deutero- i Tritoizajasza. Szczególnie ten ostatni autor biblijny lubi posługiwać się obrazami wziętymi z życia (stąd np. symbolika porodu w wersetach 7–9). Podobny jest również obraz Boga jako bardzo bliskiego ludowi. Niniejsza jednostka, w tym werset 13, ukazują Boga jako osobę najbliższą Izraelowi,

która pozostaje ze swoim ludem w bardzo intymnej relacji i jak matka reaguje na najmniejszą krzywdę i cierpienie swojego dziecka. Lud zaś poza JHWH nie ma nikogo, z pokorą

do niego się zwraca i może liczyć na swojego Boga.

Więcej: Andrzej P. Kluczyński,
www.egzegeza.pl

Źródło: www.luteranie.pl

„Kwadrans Biblijny” to tytuł cotygodniowej audycji przygotowywanej przez Parafie Ewangelickie w Gliwicach i nadawanej w każdą niedzielę na antenie Radia CCM ok. godz. 9.00, która jest powtarzana ok. godz. 13.00.
Audycja poświęcona jest prezentowaniu i omawianiu poszczególnych ksiąg Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu.

Zapraszamy też do słuchania naszej codziennej audycji radiowej Po Prostu od 21.00 do 21.30.

Gliwice 93,4 FM;
Bielsko-Biała 97,6 FM;
Cieszyn 90,5 FM;
Oświęcim 94,9 FM;
Ustron-Wisla 107,1 FM lub w Internecie

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 20

A tak, kto mniema, że stoi, niech baczy, aby nie upadł. Dotąd nie przyszło na was pokuszenie, które by przekraczało siły ludzkie; lecz Bóg jest wierny i nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad siły wasze, ale z pokuszeniem da i wyjście, abyście je mogli znieść. Przeto, najmilsi moi, uciekajcie od bałwochwalstwa. Przemawiam jak do rozsądnych: Rozsądźcie sami, co mówię. Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest społecznością ciała Chrystusowego? Ponieważ jest jeden chleb, my, ilu nas jest, stanowimy jedno ciało, wszyscy bowiem jesteśmy uczestnikami jednego chleba. Patrzcie na Izraela według ciała; czyż ci, którzy

spożywają ofiary, nie są uczestnikami ołtarza? Cóż tedy chcę powiedzieć? Czy to, że mięso składane w ofierze bałwanom, jest czymś więcej niż mięsem? Albo że bożek jest czymś więcej niż bałwanem? Nie, chcę powiedzieć, że to, co składają w ofierze, ofiarują demonom, a nie Bogu; ja zaś nie chcę, abyście mieli społeczność z demonami. Nie możecie pić kielicha Pańskiego i kielicha demonów; nie możecie być uczestnikami stołu Pańskiego i stołu demonów. Albo czy chcemy Pana pobudzić do gniewu? Czyśmy mocniejsi od niego? Wszystko wolno, ale nie wszystko jest pożyteczne; wszystko wolno, ale nie wszystko buduje. Niech nikt nie szuka własnej korzyści, lecz korzyści bliźniego. Wszystko, co się sprzeda-

je w jatkach, jedzcie, o nic nie pytając dla spokoju sumienia; albowiem Pańska jest ziemia i to, co ją wypełnia. A jeśli was kto z niewiernych zaprosi, a chcecie pójść, jedzcie wszystko, co wam podadzą, o nic nie pytając dla spokoju sumienia. A jeśli by wam kto powiedział: To jest mięso złożone w ofierze bałwanom, nie jedzcie przez wzgląd na Onego, który na to wskazał, i dla spokoju sumienia; mówię zaś nie o twoim sumieniu, lecz o sumieniu bliźniego; bo dlaczego by moja wolność miała być sądzona przez cudze sumienie? A jeśli ja z dziękczynieniem coś spożywam, dlaczego mają mi złożyć za to, za co ja dziękuję? A więc: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą. Nie dawajcie zgorszenia ani Żydom, ani Grekom, ani zborowi Bożemu, jak i ja staram się pod każdym względem podobać się wszystkim, nie szukając korzyści własnej, lecz wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor. 10:12-33

W dalszej części rozdziału dziesiątego Pierwszego Listu do Koryntian Apostoł Paweł prze-

strzega przed nadmierną pewnością siebie w sprawach duchowych. Ten, kto lekceważy niebezpieczeństwa, zwłaszcza niebezpieczeństwo pokusy, narażony jest na upadek. Najpewniejszym zabezpieczeniem, najbardziej niezawodnym ratunkiem jest pokładanie ufności w Bogu, poleganie na Jego Słowie, ostrzeżeniach, przestrobach i obietnicach. Ważną rzeczą jest unikanie sytuacji, sprzyjającej powstawaniu pokus albo tworzeniu okoliczności, zagrażających popadnięciu w grzech.

Paweł ponownie podejmuje teraz temat spożywania mięsa z ofiar składanych bóstwom pogańskim. Nie formułuje tu nakazów czy zakazów, ale odwołuje się do rozsądku adresatów swego pisma. Koryntianie winni unikać wszystkiego, co wiąże się z bałwochwalstwem. Apostoł wskazuje tu bardzo ważną i istotną prawdę: chrześcijaństwo, uczestnicząc w Wieczerzy Pańskiej, nie tylko doznają połączenia z Chrystusem, ale sami też wchodzą w społeczność między sobą. Zachodzi ścisła łączność między składaniem ofiary, a jej spożywaniem. Doznawali tego Izraelici, jak pisze Paweł: „Izrael według ciała”, składający ofiary Bogu prawdziwemu.

Czytamy o tym w Księdze Leviticus, czyli Księdze Kapłańskiej, Trzeciej Księdze Mojżeszowej w rozdziale siódmym, gdzie mowa o ofierze pokutnej i rzeźnej ofierze pojednania.

Poganie natomiast składają ofiary demonom, a nie Bogu. Jak określa to ks. prof. Eugeniusz Dąbrowski, ofiarowują „nie-bogu”, czyli fałszywemu bogu, albo – inaczej mówiąc – fikcji uchodzącej za bóstwo. O składaniu ofiar demonom, które nie są bogami, czytamy w trzydziestym drugim rozdziale Piątej Księgi Mojżeszowej.

Apostoł Paweł przestrzega więc przed uczestnictwem w ucztach pogańskich, odbywających się na terenie świątynnym. Czy zalecenie to ma jedynie charakter historyczny, dotyczy jedynie Koryntu i zborów chrześcijańskich istniejących w tamtej epoce? Nie, ważne jest ono również dla nas dzisiaj. Jest to przestroga dla chrześcijan, by nie korzystali z propozycji poczęstunku w różnych świątyniach czy świątynkach pogańskich, chociażby tych, które poświęcone są rozmaitym bóstwom wschodnim, gdzie zawsze składa się ofiarę z pożywienia. Uczestnictwo w tego rodzaju spotkaniach może

stanować też źródło zgorszenia dla innych chrześcijan.

Nie zabrania jednak Apostoł kupowania mięsa w jatkach publicznych, które w tamtych czasach funkcjonowały albo pod patronatem świątyń, albo w bezpośredniej ognich zależności. Odwołuje się tu do słów Psalmu 24: „Pańska jest ziemia i to, co ja napęlnia” (Ps. 24:1). Nie zabrania też uczestniczenia w organizowanych przez pogan ucztach domowych, chociaż z dużym prawdopodobieństwem można było przypuszczać, że podawane tam mięso jest pochodzenia sakralnego. Gdyby jednak ktoś podczas takiej uczty niedwuznacznie zwrócił uwagę zaproszonego chrześcijanina na pochodzenie mięsa, należało z jego spożycia zrezygnować – ze względu na możliwość zgorszenia. „Paweł nie precyzuje tu kim jest współbiednik i dlaczego tak mówi – pisze Werner de Boor. – Wśród pogan może znaleźć się ktoś, kto ostrzega w dobrych intencjach, lub ciekawy zachowania chrześcijanina w takiej sytuacji. Może to być także chrześcijanin, który chce ostrzec. Dlaczego wówczas sytuacja jest odmienna? Nie chodzi bowiem o zaproszonych

chrześcijan i wolność ich sumień, lecz o człowieka, 'który na to wskazał', a także – jak to Paweł określa – 'o spokój sumienia'. 'Mówię zaś nie o twoim sumieniu, lecz o sumieniu bliźniego'. Dla wyjaśnienia, co Paweł chce przez to powiedzieć, musimy cofnąć się do rozdziału ósmego [Pierwszego Listu do Koryntian]. Według sumienia 'słabego' brata, a też i według sumienia poganina, jeśli mięso jest rzeczywiście ofiarowane bałwanom, chrześcijanin nie powinien okazywać swej wolności ani demonstrować osobistych przekonań, lecz nie spożywać go, z uwagi na sumienie innych".

Warto tu zwrócić uwagę na jeszcze jedno zdania: „A jeśli ja z dziękczynieniem coś spożywam, dlaczego mają mi złorzeczyć za to, za co ja dziękuję?”. Jeśli za cokolwiek mogę dziękować Bogu, i to dziękować szczerze, to nie może to być grzeszne, nawet jeśli chodzi o mięso z ofiar składanych w ofierze bałwanom. Przy okazji poznajemy jeszcze jedną cechę chrześcijanina: dziękuje on Bogu za wszystko, również za spożywany pokarm. Wczesne chrześcijaństwo powszechnie przyjęło obyczaj odmawiania modlitwy

dziękczynnej przed jedzeniem, podobnie zresztą, jak to czynili i po dziś czynią prawowierni Żydzi. Z zapisanego przez Apostoła zdania wyraźnie wynika, że czymś absolutnie oczywistym była taka modlitwa chrześcijanina, modlitwa przed jedzeniem, nawet w domu poganina. Nasuwa się tu oczywiste pytanie: a jak ja postępuję dzisiaj? Czy pamiętam o tym, by podziękować Bogu w modlitwie przed jedzeniem, i to nie tylko w domu poganina, ale przede wszystkim we własnym domu?

„Celem etyki chrześcijańskiej jest chwała Boża. Chrześcijanin stara się pozyskać wszystkich ludzi dla Chrystusa i unika tego, co może ich zrazić do chrześcijaństwa” – tak ostatnie trzy wiersze rozdziału dziesiątego naszego Listu komentuje katolicki biblista, ks. Janusz Czerski. Myślę, że jest to bardzo trafne podsumowanie tego, co napisał Apostoł Paweł. W Listach do Koryntian, jak i w innych pismach apostoelskich, z całą pewnością nie chodzi o tworzenie jakiegoś zespołu zasad, przepisów i ustaleń, a więc czegoś w rodzaju nowego Zakonu, ale o wskazanie na zasadniczą postawę życiową człowieka wierzącego, która ma określa-

ny wpływ na podejmowanie najprzeróżniejszych decyzji. Nasze życie nie dzieli się bowiem na część religijną i część świecką, ale jest jedną całością. Chrześcijaństwo nie jest uroczystym ubiorem, jaki zakładamy podczas nabożeństwa w kościele, a po wyjściu z kościoła szybko upychamy w jakimś ciemnym zakamarku. Nie, chrześcijanami jesteśmy w każdej chwili naszego życia. Apostoł Paweł zwraca na to uwagę również w Liście do Kolosan: „I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu” (Kol. 3:17). Wszystko! W Liście do Efezjan znajdujemy jeszcze poważniejsze wezwanie: „Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i samego siebie wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności” (Efez. 5:1-2). Rozwinięcie tej myśli znajdujemy w cytowanym już Liście do Kolosan: „Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do

skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości. A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym cielem; a bądźcie wdzięczni” (Kol. 3:12-15). To właśnie jest postępowanie na chwałę Bożą!

Popularny amerykański popularyzator Biblii Vernon McGee zwraca uwagę, że całe postępowanie chrześcijańskie winno uwzględniać wspomniane w tekście Apostoła trzy punkty: 1) działać na chwałę Bożą, 2) działać tak, aby nikomu nie dawać powodu do zgorszenia, troszczyć się o dobro innych, 3) w swoich działaniach starać się naśladować Chrystusa.

Bardzo ważne jest zwracanie uwagi na drugiego człowieka, na jego dobro. Wynika to z przykazania miłości bliźniego i jest przypomnieniem czegoś, o czym bardzo często się zapomina. Dbając o nasze własne sprawy najczęściej nie myślimy o innych; zapominamy, że drudzy ludzie mogą mieć odmienne od nas poglądy, inne spojrzenie na wiele spraw, różne pojmowanie tego, co nam wydaje się oczywistością. Koryntianie, sta-

nowiąc Zbór Boży w Chrystusie, żyli przecież pośród Greków i Żydów, nie mówiąc już o przedstawicielach innych ludów, którzy nie byli chrześcijanami. Podobnie jest zresztą z nami: również żyjemy pośród ogromnej większości, która jest tylko pozornie chrześcijańska, a w gruncie rzeczy z chrześcijaństwa zachowała, i to też nie zawsze, jedynie pewne zewnętrzne przyzwyczajenia czy obrzędy, ba, często nawet pewne zupełnie niechrześcijańskie przyzwyczajenia traktuje jako należące do wiary, jaką w istocie wyznaje. Nie chodzi tu o jakiś konkretny Kościół czy grupę wyznaniową, ale jest to zjawisko pojawiające się niestety wszędzie. Prawdziwie wierzący chrześcijanin nie może więc dbać tylko o własne przywileje i cieszyć się swoją wolnością; jego zadaniem i obowiązkiem jest bowiem troska o innych, dbałość o to, by ich doprowadzić do Chrystusa.

Nie tylko w Listach do Koryntian zwraca Apostoł uwagę na potrzebę dbałości o innych. Obszernie pisze na ten temat m.in. w czternastym rozdziale Listu do Rzymian. Znajdujemy tam znacznie więcej szczegółów, dotyczących różnic po-

między tymi, którzy uwierzyli, a jednocześnie nie wyzbyli się jeszcze wcześniejszych nawyków czy uprzedzeń: „Jeden wierzy, że może jeść wszystko, słaby zaś jarzynę jada. Niechże ten, kto je, nie pogardza tym, który nie je, a kto nie je, niech nie osądza tego, który je; albowiem Bóg go przyjął. (...) Jeden robi różnicę między dniem a dniem, drugi zaś każdy dzień ocenia jednakowo; niechaj każdy pozostanie przy swoim zdaniu. Kto przestrzega dnia, dla Pana przestrzega; kto je, dla Pana je, dziękuje bowiem Bogu; a kto nie je, dla Pana nie je, i dziękuje Bogu. (...) Przeto nie osądzajmy już jedni drugich, ale raczej baczcie, aby nie dawać bratu powodu do zgorszenia. Wiem i jestem przekonany w Panu Jezusie, że nie ma niczego, co by samo w sobie było nieczyste; nieczyste jest jedynie dla tego, kto je za nieczyste uważa. Jeżeli zaś z powodu pokarmu trafi się twój brat, to już nie postępujesz zgodnie z miłością; nie zatracaj przez swój pokarm tego, za którego Chrystus umarł” (Rzym. 14:2-3.5-6.13-15).

Nie zawsze zdajemy sobie sprawę z tego, że jesteśmy obserwowani przez innych, przez

niektórych naśladowani, przez niektórych krytykowani czy nawet obmawiani. Nasze życie, nasze postępowanie, nasze wypowiedzi czy nawet nasz sposób mówienia – są świadectwem naszej wiary. Biada, gdy nasze postępowanie przeczy słowom, jakie wypowiadamy! Biada, gdy jesteśmy jedynie pozorem pobożności! Brak rozważenia innych może stać się dla nich przyczyną, dla której będą mieli problemy z przyjęciem Chrystusa, albo w ogóle odrzucą prawdę Ewangelii.

Prof. William Barclay pisze: „Naszym obowiązkiem jest podanie ręki słabszemu, posilenie znużonego i poratowanie kuszonych do grzechu. Tylko wtedy to wszystko możemy czynić dla chwały Bożej, gdy pamiętać będziemy o swoich obowiązkach wobec bliźnich;

czynić to będziemy tylko wtedy, gdy swoją chrześcijańską wolność wykorzystamy dla dobra innych”.

„Verba docent, exempla trahunt” – powiadali starożytni. Słowa uczą, przykłady pociągają. Zwiastowaniu Ewangelii, opowiadaniu o Chrystusie musi bezwzględnie towarzyszyć osobisty przykład tego, kto opowiada. Każdy chrześcijanin jest wezwany do składania świadectwa, nie ma nikogo, kto od tego obowiązku byłby uwolniony. Dlatego raz jeszcze powtarzam: naszym najlepszym i najskuteczniejszym świadectwem jest nasze życie. Nasze codzienne chrześcijańskie życie. Do tego wzywa nas Apostoł Paweł, tego nas uczy Boże Słowo. „A więc: Czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Bożą” (1 Kor. 10:31).

**Chrześcijańska
Telewizja
Internetowa**

Zapraszamy do subskrypcji:

<http://www.youtube.com/user/ChrzescijanskaTI/>

www.facebook.com/ChrzescijanskaTelewizjaInternetowa/info

<https://plus.google.com/101966055155492710129/posts>

SZKOŁY ETE

WWW.SZKOŁYTE.PL

... szkoła,
w której uczniowie
zdobywają **wiedzę**, rozwijają
umiejętności i gdzie ich
charakter staje się szlachetniejszy ...

SZKOŁY ETE

możesz sam zdecydować na co wydawany jest
1% twojego podatku

inwestując w Edukację budujesz przyszłość

więcej informacji: www.szkołyete.pl

Dane do formularza PIT:

Ewangelickie Towarzystwo Edukacyjne
Numer KRS: 0000001366

Ewangelickie Towarzystwo Edukacyjne jest Organizacją Pożytku Publicznego, która prowadzi trzy niepubliczne szkoły w Gliwicach.

ETE stworzyło miejsce, gdzie uczniowie zdobywają wiedzę, rozwijają umiejętności i gdzie ich charakter staje się szlachetniejszy. Nasi uczniowie wiedzą jak ważna jest integralność w życiu – jedno w sło-

wie i czynie. Naszą misję możemy streścić w jednym słowie **KOCHAM**: **K**ompetencje, **C**harakter i **M**iłość okazywana sobie nawzajem.

ETE pragnie by Szkoły, które prowadzi były jak najlepiej wyposażone oraz by były dostępne dla jak największej liczby uczniów. Dlatego też ETE co roku funduje stypendia dla utalentowanych kandydatów.

DZIĘKUJEMY!

TWOJA DECYZJA POMAGA NAM WSPIERAĆ INDYWIDUALNY ROZWÓJ KAŻDEGO UCZNIA I WYPOSAŻYĆ SZKOŁY W POTRZEBNE POMOCE DYDAKTYCZNE.

KONKURS SOLA SCRIPTURA 2016

Już 9 stycznia 2016 r. we wszystkich diecezjach odbędzie się etap diecezjalny 9. edycji Ogólnopolskiego Konkursu Biblijnego „Sola Scriptura” 2015/2016, którego organizatorem, jak co roku jest Wydawnictwo Augustana. Naszą gliwicką parafię w tym konkursie reprezentuje Hania Walica, tegoroczna konfirmandka. Już teraz gratulujemy udziału w konkursie i życzymy Bożego błogosławieństwa!

Konkursowe zmagania na etapie diecezjalnym odbędą się:

DIECEZJA CIESZYŃSKA – (226 uczestników) w Ustroniu, godz. 10.00

- część pisemna w Szkole Podstawowej nr 2 im. Jerzego Michejdy w Ustroniu, ul. Daszyńskiego 31,
- poczęstunek w budynku parafialnym, pl. ks. Kotschego,
- uroczyste zakończenie i rozdanie dyplomów w kościele ewangelickim, pl. ks. Kotschego;

DIECEZJA KATOWICKA – (63 uczestników) w Jastrzębiu-Zdroju, w siedzibie parafii ewangelickiej, ul. Cieszyńska 23, godz. 10.00;

DIECEZJA MAZURSKA – (11 uczestników) w Nidzicy, w siedzibie parafii ewangelickiej, ul. Zamkowa 3, godz. 10.00;

DIECEZJA POMORSKO-WIELKOPOLSKA – (27 uczestników) w Bydgoszczy, w siedzibie parafii ewangelickiej, pl. Zbawiciela 2, godz. 10.00;

DIECEZJA WARSZAWSKA – (40 uczestników) w Warszawie, w siedzibie parafii Świętej Trójcy, pl. Małachowskiego 1, godz. 11.00;

DIECEZJA WROCŁAWSKA – (2 uczestników), we Wrocławiu, godz. 10.00.

Serdecznie zapraszamy do regularnego słuchania luterkańskiej audycji **Głos Życia w Radiu Katowice**. Audycja tworzona jest przez duchownych diecezji katowickiej i cieszyńskiej. Zawiera rozważanie, wiadomości z życia Kościoła, przegląd prasy, kalendarium oraz muzykę. Jest nadawana w każdą niedzielę i święto o godz. 7.05.

Ponadto trzy razy w roku na antenie Radia Katowice nadawane jest Nabożeństwo z kościołów Diecezji Cieszyńskiej lub Katowickiej.

Częstotliwość: UKF 102,2 MHz (Katowice); 103,00 MHz (Bielsko Biała); 98,40 MHz (Częstochowa); 97,00 MHz (Racibórz); zasięg: województwo śląskie, tereny graniczne sąsiednich województw, graniczne rejony Czech

Po prostu
luterkański program radiowy

Nasza działalność ma charakter niedochodowy. Koszty wykupienia czasu antenowego w Radiu CCM pokrywa Parafia Ewangelicko-Augsburska w Gliwicach - koszty produkcji programu ponosimy wspólnie - gliwicka parafia i Centrum Misji i Ewangelizacji w Dzięgielowie - nasz partner projektu. Nagrania realizowane są w studiu parafialnym w Gliwicach oraz w studiu CME w Dzięgielowie. **Można nas słuchać w eterze na falach Bielsko 97,6 FM / Cieszyn 90,5 FM / Gliwice 93,4 FM / Oświęcim 94,9 FM / Ustroń 107,1 FM oraz w internecie.**

"Oto sprawiłem, że przed tobą otwarte drzwi, których nikt nie może zamknąć; bo choć niewielką masz moc, jednak zachowałeś moje Słowo i nie zaparłeś się mojego imienia" (Obj. 3,8)

Wydarzyło się w grudniu

Dnia 23 listopada 2015 r. w parafii św. Antoniego spotkało się dziewięciu organistów z Chorzowa. Po krótkim nabożeństwie poświęconym św. Cecylii (22.XI) – patronki muzyki kościelnej, które odprawił proboszcz Krystian Kukowka, spotkaliśmy się w sali parafialnej, gdzie rozmawialiśmy głównie o muzyce kościelnej. Obecny był również ks. prof. Antoni Reginek – kapelan Śląskiego Związku Chórów i Orkiestr, znawca muzyki kościelnej. Mówił między innymi o wspólnych pieśniach śpiewanych w kościołach obu wyznań, a pracę magisterską na ten temat obronił w maju na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego jego student.

Ewa Bocek opowiadała o naszym chórze "Cantate" i koncertach w kościele im. ks. M. Lutra, a Henryk Orzyszek o naszych organach. Spotkanie zorganizował organista parafii św. Antoniego Bolesław Dulek.

H. Orzyszek

W drugą niedzielę Adwentu 6 grudnia po nabożeństwie w sali parafialnej spotkali się seniorzy naszej parafii. Adwentowe spotkanie

młodzieży odbyło się w tym roku w piątek 18 grudnia. Dzień później spotkanie świąteczne zorganizowali chórzyści, a w ostatnią niedzielę Adwentu 20 grudnia w sali parafialnej miało miejsce spotkanie rodzinne połączone z wizytą Mikołaja. Już po świętach 28 grudnia spotkali się radni parafialni z pracownikami.

Na podkreślenie zasługuje spotkanie, które odbyło się w naszej parafii po raz pierwszy – w pierwszą niedzielę po Bożym Narodzeniu w kościele im. ks. M. Lutra spotkaliśmy się na wspólnym kolędowaniu. We wspólnym śpiewie prowadzili nas Justyna Hubczyk i Łukasz Piechota. Zaproszenie do wspólnego kolędowania skierowane zostało nie tylko do naszych parafian, a skorzystało z niego ponad sto osób.

ks. B. Cichy

fot. I. Cichy

fot. I. Cichy

fot. I. Cichy

fot. I. Cichy

fot. I. Cichy

fot. I. Cichy

ZAPROSZENIE DO ZABAWY :)

Dzieci (w przebraniach)

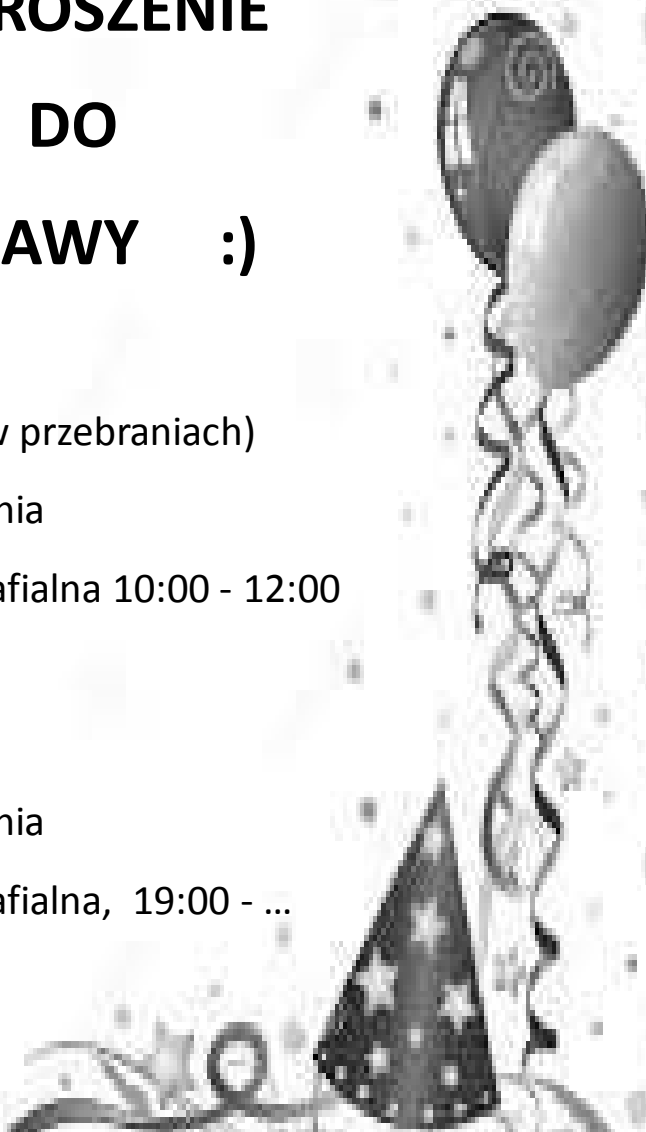
23 stycznia

sala parafialna 10:00 - 12:00

Dorośli

30 stycznia

sala parafialna, 19:00 - ...

Do niedawna **osoba pokrzywdzona przestępstwem** była niedostatecznie dostrzegana przez społeczeństwo, a zwłaszcza przez organy ścigania. Każdy dokonany czyn przestępczy rozpatrywany był przez wymiar sprawiedliwości w kierunku ustalenia sprawcy, wymierzenia kary i przywrócenia porządku prawnego. Pokrzywdzony postrzegany był jedynie jako źródło dowodu, a realizację roszczeń odszkodowawczych traktowano jako prywatną sprawę pokrzywdzonego. Pokrzywdzony był zatem nie tylko ofiarą przestępstwa ale przede wszystkim jego następstw, które często sprowadzały się do emocjonalnej izolacji, nierzadko także ostracyzmu społecznego.

W roku 2014 Centrum Misji i Ewangelizacji (CME) Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego

w RP, po raz pierwszy realizowało projekt „Ośrodek Pomocy Osobom Pokrzywdzonym Przestępstwem” (OPOPP) z **Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym Przestępstwem oraz Pomocy Postpenitencjarnej**. Początkowo od kwietnia do października 2014 projekt realizowano w pięciu miastach, a od listopada do grudnia 2014 już w ośmiu placówkach.

W wyniku wygranego konkursu, CME ponownie otrzymało dotację na realizację pracy OPOPP w roku 2015. Obecnie CME realizuje projekt w głównej siedzibie Ośrodka w Gliwicach i 11 jego filiach.

W roku ubiegłym wsparcia udzielono 397 osobom, z czego 202 osoby pokrzywdzone korzystały z pomocy w Gliwicach.

Klienci OPOPP to najczęściej osoby pokrzywdzone różnymi

formami przemocy, ofiary wypadków komunikacyjnych, osoby pokrzywdzone przestępstwami przeciwko wolności seksualnej i innymi przestępstwami wyczerpującymi **znaniona czynu zabronionego na mocy prawa karnego**.

Należy podkreślić, że **grupę docelową projektu stanowią wyłącznie osoby pokrzywdzone przestępstwem**. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośred-

nio naruszone lub zagrożone przez przestępstwem (art. 49 § 1 kpk). Wszelkie działania za pokrzywdzone dzieci mogą podejmować ich przedstawiciele ustawowi jak rodzic, opiekun, kurator oraz osoby, pod których stałą pieczę dzieci pozostają sprawując opiekę w sposób ciągły i we wszystkich dziedzinach życia (art. 51 § 2 kpk).

Magdalena Fornal
Koordynator projektu

**pomagamy
pokrzywdzonym**

Dane kontaktowe

TELEFONY czynne w godzinach pracy specjalistów wg harmonogramu (osoba pierwszego kontaktu, psycholog, prawnik, mediator)

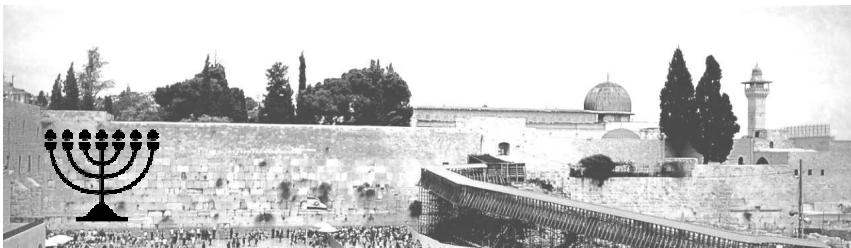
Siedziba główna OPOP

Adres: ul. Jagiellońska 19a

44-100 Gliwice

e-mail: pokrzywdzeni@cme.org.pl

telefon w godz. 8.00- 17.00 **tel. 518 135 318**

Grupa Przyjaciół Izraela i Narodu Żydowskiego
z różnych kościołów chrześcijańskich w Gliwicach zaprasza na
**spotkania dedykowane studiowaniu Słowa Bożego, w szczególności
Starego Testamentu (Tory), oraz modlitwie za Izrael, o naród żydowski
i pozostałe narody na Bliskim Wschodzie.**

Grupa zaprasza także na spotkania związane ze świętami żydowskimi.

Spotkania dedykowane studiowaniu Pisma Świętego
**odbywają się w każdy drugi poniedziałek miesiąca
o godz. 17.30 w salce przy ulicy Jagiellońskiej 19a w Gliwicach.**

Program spotkań w pierwszej połowie roku 2016 (5776/5777)

11 .01	2 MOJŻ. 6:2-9:35 Parsza Waera	EZECHIEL 28:25-29:21	OBJAWIENIE 15:1- 16:21
luty	Święto Tu bi-Szwat	w kościele	CHWZ
08.02	2 MOJŻ. 25:1-27:19 Parsza Truma	1 KRÓL. 5:26-6:13	MATEUSZ 5:33-37 HEBR. 9:1-10
14.03	3 MOJŻ. 1:1-5:26 Parsza Wajikra	IZAJASZ 43:21-44:23	HEBR. 10:1-18
11.04	3 MOJŻ. 14:1-15:33 Parsza Mecora	2 KRÓL. 7:3-20	RZYMIAN 6:9-23
23.04	Święto Pesach		
09.05	3 MOJŻ. 19:1-20:27 Parsza Kdoszim	AMOS 9:7-15	1 PIOTRA 1:13-16
12.06	Święto Szawuot		
13.06	4 MOJŻ. 4:21-7:89 Par- sza Naso	SĘDZIÓW 13:2-25	DZIEJE AP. 21:17- 26

ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

można ją opłacać w kancelarii parafialnej,

lub przelewać na konto parafialne:

50 1020 2368 0000 2702 0164 6959

z dopiskiem: darowizna na cele kultu religijnego - SK

(z podaniem miesiący lub roku, za który płacona jest składka)

Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburgskiego w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE

§ 7

Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

Data	Zapraszamy na...
5.01 (WT) 17.00 kościół im. ks. M. Lutra	Koncert Gospel z udziałem Kena Burtona
9.01 (SOB) 10.00	<i>Etap diecezjalny konkursu Sola Scriptura w Jastrzębiu Zdroju</i>
10.01 (ND) 16.00 kościół im. ks. M. Lutra	Koncert kolęd
11.01 (PON) 18.00 kancelaria	Spotkanie biblijne
15.01 (PT) 18.00 Restauracja Szttygarka	<i>Diecezjalna Kolacja dla Małżeństw</i>
23.01 (SOB) 10.00-12.00 sala parafialna	Bal przebierańców dla dzieci
24.01 (ND) po nabożeństwie	Herbatka parafialna – gość spotkania Mikołaj Rykowski
30.01 (SOB) 19.00 sala parafialna	Zabawa karnawałowa dla dorosłych
1.02 (PON) 18.00 kancelaria	Zebranie Rady Parafialnej
7.02 (ND) po nabożeństwie kościół im. ks. M. Lutra	Sprawozdawczo-budżetowe Zgromadzenie Parafialne